

„Keď sa stanete deťmi, nebudete mať starosti.“

Keď sa stanete deťmi, nebudete mať starosti. Deti rýchlo zabudnú na nepríjemné veci a vrátia sa späť k svojim hrám. – Preto keď sa odovzdáte Bohu, nebudete mať starosti a odpočiniete si náručí svojho Otca.(Cesta, 864)

23. apríl

Začiatkom štyridsiatych rokov som často cestoval po Valencii. Nemal

som vtedy žiadne prostriedky a spolu s tými, ktorí sa ako vy teraz, so mnou, úbohým kňazom, stretávali, som sa modlil tam, kde sa dalo, v niektoré večery napríklad aj na osamotenej pláži.(...)

A tak raz večer, pri jednom z tých nádherných západov slnka sme zbadali, ako sa k brehu blíži loďka. Vyskočilo z nej niekoľko tmavých statných mužov s telami ako z kameňa. Boli mokří, s odhalenou hrudou a tak ošľahaní vetrom, že vyzerali ako odliati z bronzu. Začali z vody vyťahovať sieť plnú striebřistých rýb, ktorú mali predtým upevnenú o loď. Ťahali s veľkým zápalom, nohy zaborené v piesku, s ohromnou energiou. Tu odrazu pribehol malý chlapec, takisto opálený, priblížil sa k sieti, chytil do svojich rúčok povraz a začal so zjavnou nešikovnosťou ťahať. Drsní rybári ostali dojatí a dovolili malému chlapcovi, aby im pomáhal. Neposlali

ho preč, aj keď im viac prekážal ako pomohol.

Myslel som pritom na nás; na vás, hoci som vás ešte nepoznal a na seba, na to ťahanie za povraz každý deň, v toľkých veciach. Ak sa pred nášho Pána postavíme ako ten malý chlapec, presvedčení o svojej slabosti, no odhodlaní podporiť jeho plány, cieľ dosiahneme oveľa ľahšie: vytiahneme sieť, po vrch naplnenú hojnými plodmi, až na breh, pretože tam, kde naše sily zlyhávajú, zasiahne sila Božia. (Boží priatelia, 14)